

Tėvų, kurių vaikai serga epilepsija, mokymas

Tatjana Dudarevič

Vilniaus kolegija, Sveikatos priežiūros fakultetas

Zyta Kuzborska

Vilniaus kolegija, Sveikatos priežiūros fakultetas

Santrauka. *Epilepsija yra daugiaveidė liga, kuri pasireiškia įvairių rūšių ir įvairios kilmės priepuoliais, prasidedančiais įvairiame amžiuje, dažnai – vaikystėje. Sergančio vaiko slauga, ugdymas ir gydymas stipriai paveikia visą šeimą. Svarbiausiu veiksmu tampa slaugytojo gebėjimas pacientui ir jo šeimai perteikti turimas profesines žinias ir mokyti, kaip valdyti ligą. Geriau informuoti sergantieji ir jų šeimos nariai save suvokia kaip labiau kontroliuojančius ligos situaciją nei mažiau informuoti pacientai ir jų artimieji. Epilepsija sergantys asmenys ir visuomenė neturi pakankamai bendros informacijos apie ligą, žinių apie pagalbos teikimą ir jos teikimo būdus, galimybes gauti paslaugas. Pacientų artimųjų mokymas yra pagrindinė ligos kontrolės ir prevencijos priemonė.*

Tyrimas atliktas 2019 m. spalį–lapkritį vienoje Vilniaus miesto ligoninėje. Išanalizavus anketų duomenis iki mokymo, nustatyta, kad tėvams, kurių vaikai serga epilepsija, trūksta informacijos apie ligą. Anketų duomenys po mokymo rodo, kad tėvai įgijo daugiau žinių ir rezultatai pagerėjo. Didžioji dalis tėvų, kurių vaikai serga epilepsija, gerai informuoti apie ligą. Tačiau jiems trūksta žinių apie epilepsijos priepuolį provokuojančius veiksnius, kada reikia kviešti greitąją medicinos pagalbą ir kada naudoti pirmos pagalbos vaistus. Tėvai domisi naujovėmis apie epilepsiją, sergančio vaiko gydymą ir slaugą. Visi tėvai turi poreikį mokytis apie ligą. Palyginus tėvų informuotumą apie ligą prieš ir po mokymo, nustatyta, kad tėvai išmoko teisingai suteikti pagalbą priepuolio metu. Mokymas buvo efektyvus.

Reikšminiai žodžiai: epilepsija, informuotumas, mokymo efektyvumas.

Education of Parents of Epilepsy Children

Abstract. Epilepsy is a many-sided disease that manifests itself as seizures of various kinds and origin, which can start at any age, often in childhood. The nursing, training and treatment of a sick child have serious implications for the whole family. The most significant factor becomes the ability of a nurse to impart existing professional knowledge to a patient and his or her family and to teach about disease control measures. More informed patients and their families feel more in control of their illness than less informed patients and their relatives. People with epilepsy and the general public lack general information about the condition, knowledge about care and how to deliver it, and access to services. Educating loved ones is a key tool in disease control and prevention.

The research was conducted in October and November of 2019 in one of the city hospitals in Vilnius. The analysis of questionnaire data before the training revealed that parents whose children suffer from epilepsy have lack of information about the disease. The questionnaire data after the training showed that parents acquired more knowledge and the results improved. The majority of parents whose children suffer from epilepsy is well informed about the disease. However, they have a lack of knowledge in relation to the factors provoking epileptic seizures. Besides, they are not aware when it is necessary to call the ambulance and when to use first aid medicines. The parents are interested in innovations related to epilepsy, treatment and care of a sick child. All the parents have a need to gain knowledge about the disease. The comparison of parents' awareness of the disease before and after the training showed that parents had learnt to provide aid correctly during seizures. The training was effective.

Keywords: epilepsy, awareness, learning effectiveness.

Įvadas

Tyrimo tikslas – išsiaiškinti tėvų, kurių vaikai serga epilepsija, mokymo apie ligą efektyvumą.

Tyrimo uždaviniai:

1. Išsiaiškinti tėvų, kurių vaikai serga epilepsija, informuotumą apie šią ligą; išsiaiškinti tėvų, kurių vaikai serga epilepsija, mokymo apie ligą poreikį.

2. Palyginti tėvų, kurių vaikai serga epilepsija, informuotumą apie šią ligą prieš mokymą ir po mokymo.

Epilepsija yra nepaprastai tolygiai pasiskirsčiusi visame pasaulyje. Nėra rasės, geografinės arba socialinės klasės ribų. Ji pasireiškia abiejų lyčių atstovams bet kokio amžiaus, ypač vaikystėje, paauglystėje ir vis labiau senstant [1]. Sudėtingiausiu momentu kiekvienos šeimos gyvenime įvyksta susidūrimas su vaiko ligos diagnoze [2]. Liga nustato ribas, kurių reikia paaisyti tam tikrą gyvenimo laikotarpį arba visą likusį gyvenimą [3]. Tėvai išgyvena dėl vaiko ateities, dėl ekonominių problemų, neretai turi keisti arba mesti darbą, apriboti keliones, kitaip

planuoti šeimos laisvalaikį. Taip pat jie gyvena su nuolatine baime dėl priepuolio, kuris dažniausiai ištinka netikėtai. Tėvai ne visada supranta, kas nutiko, todėl neatpažįsta priepuolio, nežino, kaip tinkamai elgtis [4]. Mokymas skirtas padėti tėvams, kurių vaikai serga epilepsija, pagerinti informuotumą apie ligą ir jos valdymą bei išsiaiškinti mokymo efektyvumą.

Epilepsija yra daugiaveidė liga, kuri pasireiškia įvairių rūšių ir įvairios kilmės priepuoliais, prasidedančiais įvairiame amžiuje, dažnai – vaikystėje. Sergančio vaiko slauga, ugdymas ir gydymas stipriai paveikia visą šeimą. Svarbiausiu veiksniu tampa slaugytojo gebėjimas pacientui ir jo šeimai perteikti turimas profesines žinias ir mokyti, kaip valdyti ligą.

Mūsų visuomenėje trūksta žinių ir informacijos apie tai, ką daryti ištikus epilepsijos priepuoliui, kaip jį atpažinti. Nepakankamas informuotumas apsunkina epilepsija sergančių asmenų integraciją į visuomenę. Epilepsija sergantis asmenys neturi pakankamai bendros informacijos apie ligą, žinių apie pagalbos teikimą ir jos teikimo būdus, galimybes gauti paslaugas [5].

Šiuo tyrimu norima išsiaiškinti, kokios informacijos apie ligą trūksta tėvams, išsiaiškinti mokymo apie ligą poreikį ir palyginti turimą informaciją apie ligą ir jos valdymą prieš mokymą ir po jo.

Tyrimo medžiaga ir metodai

Tyrimas atliktas 2019 m. spalį–lapkritį. Pasirinkta atlikti kiekybinį tyrimą, naudojant anketavimo metodą. Tėvų apklausai atlikti buvo sukurtos dvi anoniminės anketos. Tyrimo metu buvo raštu apklausta 30 tėvų – 26 moterys (86,7 proc.) ir 4 vyrai (13,3 proc.), kurių vaikai serga epilepsija ir tyrimo atlikimo metu gydėsi X skyriuje. Tyrimo metu buvo išdalyta 30 anketų prieš mokymą ir 30 anketų po mokymo. Pirma anketa buvo pateikta prieš mokymus ir skirta išsiaiškinti tėvų, kurių vaikai serga epilepsija, informuotumą apie ligą bei mokymo poreikį. Tėvų mokymui buvo naudota X skyriuje esanti programa tėvams, kurių vaikai serga epilepsija. Antra anketa buvo pateikta po mokymų ir skirta palyginti informuotumą prieš ir po mokymų bei išsiaiškinti tėvų, kurių vaikai serga epilepsija, mokymo efektyvumą. Mokyme dalyvavo visi tėvai, kurie pildė anketas. Mokymas grupėse po 2–5 žmonių vyko vieną arba du kartus per savaitę, priklausomai nuo to, kiek pacientų atsigulė į skyrių ir nuo tėvų noro dalyvauti mokyme. Respondentams buvo paaiškintas tyrimo tikslas, tyrimo svarba, gautas raštiškas sutikimas dalyvauti tyrime. Tyrimo metu buvo užtikrintas respondentų ir informacijos konfidencialumas. Surinkti apklausos duomenys buvo apdoroti „Microsoft Excel 2010“ kompiuterine programa.

Rezultatai

Respondentai buvo suskirstyti pagal amžiaus grupes, minimalus amžius – 24 metai, maksimalus – 53 metai, vidutinis – 34,1 metai. Didesnė dalis tėvų, kurių vaikai serga epilepsija, yra įgiję aukštąjį išsilavinimą (1 lentelė).

1 lentelė. Respondentų pasiskirstymas pagal amžių, lytį ir išsilavinimą

Amžiaus grupė	Visi tiriamieji		Vyrai		Moterys	
	n	proc.	n	proc.	n	proc.
20–29 metai	6	20	1	3,3	5	16,7
30–39 metai	21	70	3	10	18	60
40–49 metai	1	3,3	-	-	1	3,3
50–59 metai	2	6,7	-	-	2	6,7
Iš viso tiriamųjų	30	100	4	13,3	26	86,7
Išsilavinimas						
Pagrindinis, vidurinis	9	30	2	6,7	7	23,4
Profesinis	6	20	-	-	6	20
Aukštesnysis	4	13,3	-	-	4	13,3
Aukštasis	11	36,7	2	6,6	9	30
Iš viso tiriamųjų	30	100	4	13,3	26	86,7

Siekiant išsiaiškinti tėvų, kurių vaikai serga epilepsija, informuotumą apie ligą, buvo klausiama, kas yra epilepsija. Į šį klausimą beveik visi tėvai (97 proc., n = 29) atsakė teisingai, nurodydami, kad epilepsija yra lėtinė liga, kuri pasireiškia pasikartojančiais priepuoliais. Apie epilepsijos priepuolio kilmę žinojo šiek tiek daugiau nei keturi penktadaliai (83 proc., n = 25) respondentų, teisingai nurodydami, kad tai yra simptomai, atsirandantys dėl staigos ir labai stiprios smegenų žievės neuronų elektrinės iškvos (2 lentelė).

2 lentelė. Respondentų informuotumas apie epilepsijos pobūdį bei priepuolio kilmę

Teiginiai	Atsakyta teisingai	
	n	proc.
Kas yra epilepsija:		
Lėtinė liga, kuri pasireiškia pasikartojančiais priepuoliais.	29	97
Kas yra epilepsijos priepuolis:		
Simptomai, atsirandantys dėl staigos ir labai stiprios galvos smegenų žievės neuronų elektrinės iškvos.	25	83

Epilepsijos priepuolio metu svarbiu veiksniu tampa tikslūs tėvų veiksmai. Beveik visi tėvai (97 proc., n = 29) teisingai žinojo, kad priepuolio ištikto vaiko negalima palikti vieno, reikia paguldyti jį ant šono, apsaugoti, kad nesusižeistų, ir stebėti (3 lentelė).

3 lentelė. Respondentų informuotumas apie pagalbą priepuolio ištiktam vaikui

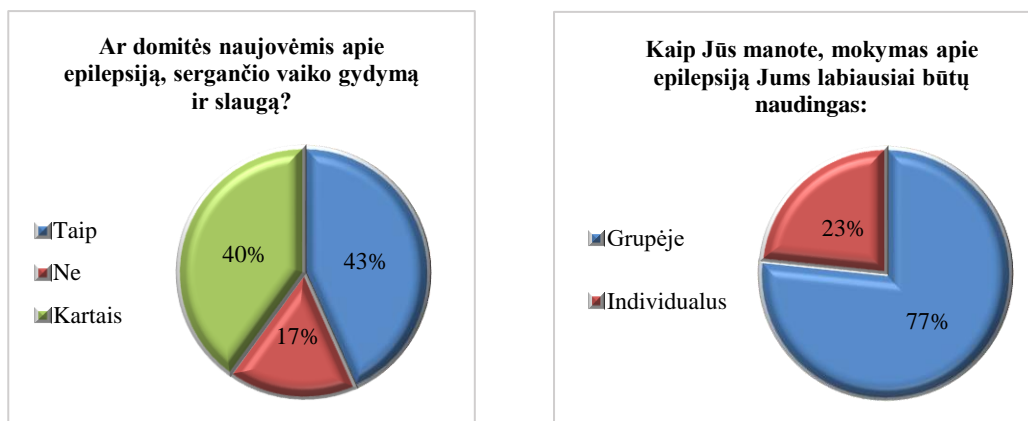
Teiginiai	Atsakyta teisingai	
	n	proc.
Priepuolio ištiktam vaikui galima padėti:		
Nepalikti vaiko vieno, paguldyti jį ant šono, apsaugoti nuo sužeidimų, stebėti vaiką.	29	97

Analizuojant respondentų informuotumą apie stebėjimą ir elgesį po priepuolio, išsiaiškinta, kad keturi penktadaliai (80 proc., n = 24) tėvų priepuolio metu stebi laiką – priepuolio trukmę ir kūno judesius. Beveik visi (97 proc., n = 29) lieka šalia, kol priepuolio ištiktas vaikas visiškai neatsigauna. Šiek tiek daugiau nei keturi penktadaliai (83 proc., n = 25) respondentų yra informuoti, kad GMP reikia kviesti, kai priepuolis trunka ilgiau nei 5 minutes ir kartojasi (4 lentelė).

4 lentelė. Respondentų informuotumas apie stebėjimą, elgesį po priepuolio ir kreipimąsi į GMP

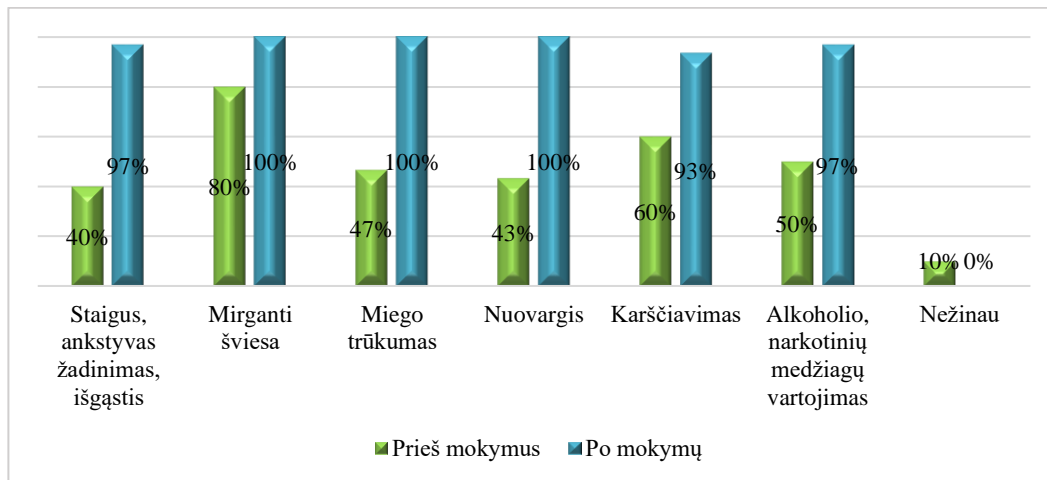
Teiginiai	Atsakyta teisingai	
	n	proc.
Priepuolio metu reikia stebėti:		
Laiką – priepuolio trukmę.	24	80
Kūno judesius.	24	80
Veido išraišką.	18	60
Priepuoliui baigiantis reikia:		
Apžiūrėti, ar nėra sužalojimų.	16	53
Pasilikti šalia, kol priepuolio ištiktas vaikas visiškai atsigauna.	29	97
Neduoti gerti ar valgyti, kol vaikas neatsipeikės po priepuolio.	10	33
Greitąją medicinos pagalbą reikia kviesti, kai:		
Priepuolis trunka ilgiau nei 5 minutes, priepuolis pasikartoja.	25	83
Vaikas susižeidžia.	15	50
Nežinote, kaip elgtis.	10	18

Vertinant tėvų, kurių vaikai serga epilepsija, mokymosi poreikį, išsiaiškinta, kad visi respondentai (100 proc., n = 30) nurodė, jog jiems reikalingi mokymai apie ligą. Mokymas grupėje labiausiai būtų naudingas šiek tiek daugiau nei trims ketvirtadaliams (77 proc., n = 23) tėvų bei individualaus mokymo pageidavo šiek tiek mažiau nei ketvirtadalis (23 proc., n = 7). Naujovėmis apie epilepsiją, sergančio vaiko gydymą ir slaugą domisi šiek tiek daugiau nei du penktadaliai (43 proc., n = 13) respondentų, du penktadaliai (40 proc., n = 12) domisi tik kartais bei šiek tiek mažiau nei penktadalis (17 proc., n = 5) respondentų naujovėmis nesidomi (1 pav.).

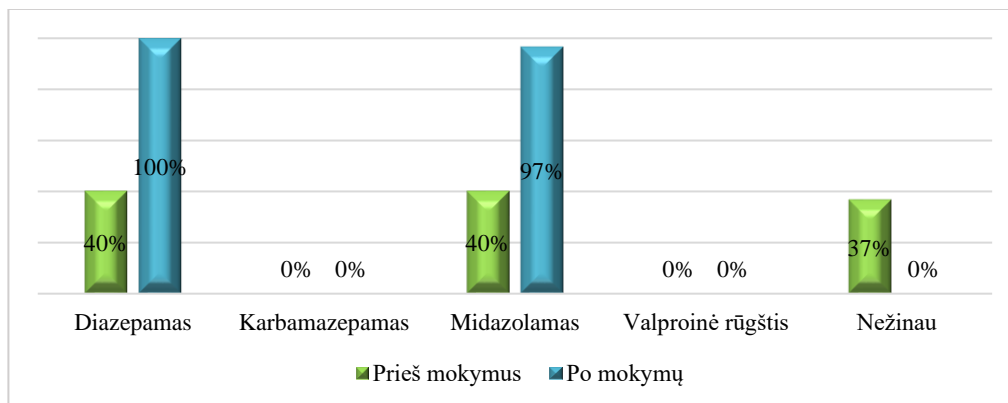
1 pav. Naujovėmis besidominčių respondentų pasiskirstymas pagal mokymo būdus

Mokymai reikšmingai pagerino respondentų informuotumą apie epilepsijos priepuolį provokuojančius veiksnius. Visi (100 proc., n = 30) tėvai nurodė, jog priepuolį gali išprovokuoti mirganti šviesa, miego trūkumas, nuovargis – tai 53 proc. daugiau teisingų atsakymų nei prieš mokymus. Staigų, ankstyvą žadinimą ir išgąstį nurodė beveik visi tėvai (97 proc., n = 29) – 57 proc. daugiau nei prieš mokymus (2 pav.).

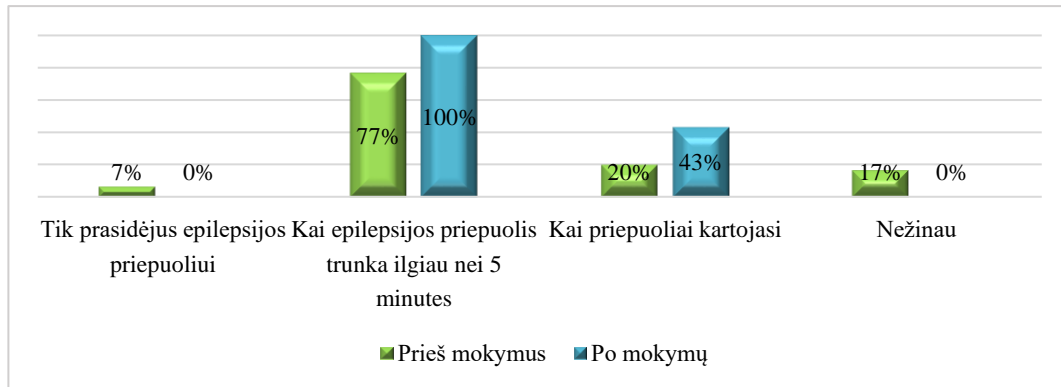
2 pav. Respondentų informuotumo apie epilepsijos priepuolį provokuojančius veiksnius pokytis po mokymų

Reikšmingai po mokymų pasikeitė tėvų informuotumas apie pirmos pagalbos vaistus. 60 proc. daugiau tėvų išmoko, kad, užsitęsus epilepsijos priepuoliui, diazepamą ir midazolamą yra pirmosios pagalbos vaistai (3 pav.).

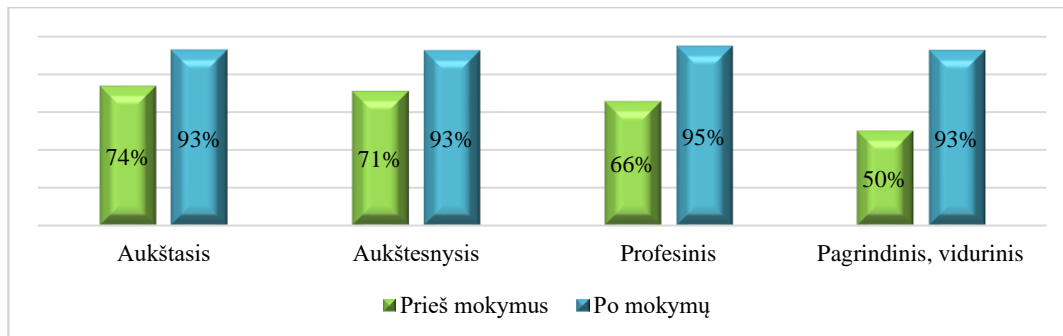
3 pav. Respondentų informuotumo apie pirmos pagalbos vaistus pokytis po mokymų

Nustatyta, kad mokymai reikšmingai pagerino tėvų informuotumą, kada reikia naudoti pirmos pagalbos vaistus. Visi (100 proc., n = 30) tėvai – tai 23 proc. daugiau nei prieš mokymus, naudos pirmos pagalbos vaistus, kai priepuolis truks ilgiau nei 5 minutes (4 pav.).

4 pav. Respondentų informuotumo apie pirmos pagalbos vaistų naudojimą pokytis po mokymų

Lyginant bendrą respondentų informuotumą apie epilepsiją, buvo nustatyta, kad po mokymų skirtingą išsilavinimą turintys tėvai pasiekė vienodus rezultatus (5 pav.).

5 pav. Respondentų informuotumo apie epilepsiją, priklausomai nuo išsilavinimo, pokytis

Rezultatų aptarimas

Išanalizavus tyrimo rezultatus, nustatyta, kad tėvai gerai informuoti apie ligą, 97 proc. jų žino, kas yra epilepsija, šiek tiek daugiau nei keturi penktadaliai (83 proc., $n = 25$) tėvų informuoti, kas yra epilepsijos priepuolis. Beveik visi tėvai (97 proc., $n = 29$) teisingai žinojo, kad priepuolio ištikto vaiko negalima palikti vieno, reikia paguldyti jį ant šono, apsaugoti, kad nesusižeistų, ir stebėti. Rezultatai panašūs į Jordanijos mokslininko A. Masri (tyrė tėvų žinias ir požiūrį į epilepsiją) atlikto tyrimo rezultatus, kurie atskleidė, jog dauguma (72 proc., $n = 338$) tiriamųjų žinojo, kad priepuolio metu vaiką reikia paguldyti ant šono ir nieko nekišti jam tarp dantų [6]. Tačiau tėvams, kurių vaikai serga epilepsija, nepakanka žinių apie epilepsijos priepuolį provokuojančius veiksnius, apie tai, kada kviesti greitąją medicinos pagalbą, kada ir kokių vaistų duoti vaikui priepuolio metu. Kad epilepsijos priepuolį gali išprovokuoti staigus ankstyvas žadinimas, išgąstis – žinojo du penktadaliai (40 proc., $n = 12$) tėvų, miego trūkumas, nuovargis – šiek tiek daugiau nei du penktadaliai (47 proc., $n = 14$) respondentų. Tik penktadalis (20 proc., $n = 6$) tėvų žinojo, kad pirmosios pagalbos vaistus reikia naudoti, kai priepuoliai kartojasi. Apie vaistų naudojimą, kai priepuolis trunka ilgiau nei 5 minutes, žinojo šiek tiek daugiau nei trys ketvirtadaliai (77 proc., $n = 23$) respondentų. Kokių vaistų duoti vaikui užsitęsus priepuoliui, žinojo du penktadaliai (40 proc., $n = 12$) tėvų. Priepuoliui užsitęsus ilgiau nei 5 minutes greitąją medicinos pagalbą kviestų 80 proc. respondentų. Panašius rezultatus gavo E. Jurgo, J. Grudzinskienė – atliktas tyrimas (tyrė epilepsiją sergančių vaikų tėvų žinias ir mokymo

poreikį), parodė, kada ir kokių pirmosios pagalbos medikamentų duoti vaikui priepuolio metu, žinojo tik 58,5 proc. respondentų, o priepuoliui užsitęsęs ilgiau nei 5 minutes, GMP kvieštų 62,6 proc. respondentų [7].

Visi tyrime dalyvavę respondentai nurodė, kad jiems reikalingi mokymai apie ligą. Mokymas grupėje labiausiai būtų naudingas šiek tiek daugiau nei trims ketvirtadaliams (77 proc., n = 23) tėvų, o individualaus mokymo pageidavo šiek tiek mažiau nei ketvirtadalis (23 proc., n = 7). Naujovėmis apie epilepsiją, sergančio vaiko gydymą ir slaugą domisi šiek tiek daugiau nei du penktadaliai (43 proc., n = 13) respondentų. Panašius rezultatus atskleidė E. Jurgo, J. Grudzinskienės atliktas tyrimas – 94 proc. tėvų, auginančių epilepsija sergantį vaiką, teigė, jog mokymas jiems yra reikalingas. Daugiau kaip pusė (60 proc.) respondentų norėtų mokytis grupėje, ketvirtadaliui – 25 proc. respondentų reikėtų individualaus mokymo [7]. Saudo Arabijos mokslininkas N. A. Asiri su bendraautoriais tyrė epilepsija sergančių vaikų motinų žinias ir elgesį ūmaus epilepsijos priepuolio metu. Tyrimo rezultatai parodė, kad 93 proc. apklaustų motinų norėtų gauti daugiau informacijos apie epilepsiją [8].

Mokymai reikšmingai pagerino respondentų informuotumą apie epilepsijos priepuolį provokuojančius veiksnius. Visi (100 proc., n = 30) tėvai nurodė, jog priepuolį gali išprovokuoti mirganti šviesa, miego trūkumas, nuovargis – tai 53 proc. daugiau teisingų atsakymų nei prieš mokymus. Staigų, ankstyvą žadinimą ir išgąstį nurodė beveik visi tėvai (97 proc., n = 29) – 57 proc. daugiau nei prieš mokymus. Šie rezultatai sutampa su E. Jurgo ir J. Grudzinskienės atlikto tyrimo rezultatais, į šį klausimą 96 proc. respondentų po mokymų atsakė, kad priepuolį gali sukelti mirganti šviesa, miego stoka, staigus nubudimas, nuovargis, alkoholio, narkotinių medžiagų vartojimas [7]. Reikšmingai po mokymų pasikeitė tėvų informuotumas apie pirmosios pagalbos vaistus. 60 proc. daugiau tėvų išmoko, kad, užsitęsęs epilepsijos priepuoliui, diazepamai ir midazolamas yra pirmosios pagalbos vaistai. Po mokymų visi (100 proc., n = 30) tėvai – tai 23 proc. daugiau nei prieš mokymus, naudos pirmosios pagalbos vaistus, kai priepuolis truks ilgiau nei 5 minutes.

Įvairių mokslinių tyrimų rezultatai patvirtina aukštesnio išsilavinimo įtaką geresnėms tėvų žinioms. E. Jurgo, J. Grudzinskienės atlikto tyrimo rezultatai atskleidė, kad aukštąjį išsilavinimą turintys tėvai geriau žinojo epilepsijos priepuolių kilmę ir kad jie gali praeiti savaime, o aukštesnįjį – epilepsijos priepuolių tipą lyginant su kitokį išsilavinimą įgijusiais tėvais [7]. N. A. Asiri su bendraautoriais tyrimo rezultatai atskleidė, kad motinos, turinčios aukštąjį išsilavinimą, buvo labiau išmanančios apie ligą nei motinos, turinčios žemesnį išsilavinimą. [8]. Šio tyrimo, lyginant bendrą respondentų informuotumą apie epilepsiją, rezultatai atskleidė, kad po mokymų skirtingą išsilavinimą turintys tėvai pasiekė vienodus rezultatus. Tėvai išmoko teisingai suteikti pirmąją pagalbą epilepsijos priepuolio metu, išmoko vaistų pavadinimus, žino, kada kviešti greitąją medicinos pagalbą. Mokymas buvo efektyvus.

Išvados

1. Didžioji dalis tėvų, kurių vaikai serga epilepsija, gerai informuoti apie ligą. Tačiau, nepriklausomai nuo išsilavinimo, jiems trūksta žinių apie epilepsijos priepuolį provokuojančius veiksnius, kada reikia kviešti greitąją medicinos pagalbą bei kada naudoti pirmosios pagalbos vaistus.
2. Tėvai domisi naujovėmis apie epilepsiją, sergančio vaiko gydymą ir slaugą. Daugiausiai informacijos jiems suteikė vaikų neurologas. Visi tėvai turi poreikį mokytis apie ligą. Labiausiai tėvams naudingas mokymas – grupėse.
3. Palyginus tėvų informuotumą apie ligą prieš ir po mokymų, nustatyta, kad tėvai išmoko teisingai suteikti pagalbą priepuolio metu. Mokymas buvo efektyvus. Nepriklausomai nuo išsilavinimo tėvai įgijo vienodai geras žinias.

Literatūra

1. Mukhin K. Yu. Definition and classification of epilepsy. Classification of epileptic seizures 2016. Russkij žurnal detskoj nevrologii, 2017; 12(1):8–20(13).
2. Law E., Fisher E., Eccleston C., Palermo T. M. Psychological interventions for parents of children and adolescents with chronic illness. Cochrane Database of Systematic Reviews, 2019; 18–3:CD009660.
3. Jankauskienė L., Rapolienė L. Bendruomenės slaugytojo ir šeimos globėjo partnerystė. Visuomenės sveikata, Higienos institutas, 2016; 2(10).
4. Petronytė L., Praninskienė R. Epilepsija sergančių vaikų tėvų miego ypatumai. Neurologijos seminarai, Vilnius: UAB Rotas, 2014; 18(60): 138–143.
5. Lietuvos Respublikos ir darbo apsaugos ministerija. Įsakymas dėl socialinės integracijos kompleksinių (integruotų) paslaugų modelio neįgaliesiems, sergantiems epilepsija, įgyvendinimo 2015–2020 metų veiksmų plano patvirtinimo, 2015 m. liepos 2 d. Nr. A1-395.
6. Masri A., Aburahma S., Khasawneh A., AL Qudah A., Nafi O., All Momani M., Khatib F. Parental knowledge and attitudes towards epilepsy –A study from Jordan. Seizure European Journal of epilepsy, 2017; 53: 75–80.
7. Jurgo E., Grudzinskienė J. Epilepsija sergančių vaikų tėvų žinių ir mokymo vertinimas. Slauga. Mokslas ir praktika, 2017; 7–8(247–248):10–14.
8. Asiri N. A., Bin Joubah M. A., Khan S. M., Jan M. M. (2015). Maternal knowledge of acute seizures. BMC Neuriscience, 2015; 20(4):346–349.